

Moja večka števila
ki velja s početnino
med in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za eno leta 14.—
za pol leta 2.—
za šest leta 1.—

Maročina se posilja
opravništva v tiskarni
sv. Cirila, kjerodre
silice hčiv. L. Lest se
posilja do odgovoda.

Diležniki katol. tis-
karskega društva do-
vajajo list brez po-
sebne naravnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štev. 24.

V Mariboru, dne 11. junija 1903.

Tečaj XXXVII.

Poraz v Slov. Bistrici.

V ponedeljek, dne 8. junija je bila iz skupine veleposestva volitev v okraj. zastop slovenebistiški. Slovenci so propadli pri tej volitvi s 14 proti 21 glasom. Naši nasprotniki so bili nemškutarski trgovci in graščaki!

Vsled tega izida ostane slovenebistiški okrajni zastop še nadalje po svoji večini v nemških rokah. Okrajni šolski svet pa, ki je bil dosedaj slovenski, bo vsled te izvolitve dobil za dobo 6 let nemško lice. To je najhujši udarec!

Kdo je kriv, da so Slovenci propadli pri tej volitvi? Slovenci sami! Štirje veleposestniki, ki so dosedaj veljali kot Slovenci, so tokrat potegnili z Nemci. To je znamenje prevelike zaupnosti in nepoznanja oseb od strani voditeljev. Voditelji bi vendar morali poznati svoje vrste ter o pravem času utrditi omahljivce.

Javno se mora pribiti, da je kriv na propadu Slovencev v Sloveniji Bistrici tudi šmarski odvetnik dr. Georg. Prejšnje Georgo posestvo je razdeljeno sedaj na tri veleposestva, a v zemljiški knjigi se še vedno ni pravomočno vpisala razdelitev, čeravno je bilo za to nad dve leti časa. G. dr. Georg igra v šmarskem okraju ulogo prvaka, svojih narodnih dolžnosti pa ne pozna toliko kakor navaden zaveden kmet. Z njegovo nebriznostjo so izgubili Slovenci dva glasa!

Brez krivde pa niso tudi slovenebistiški voditelji sami. Brigali so se za volitve, toda mnogo prepozno. In za vse se tudi niso brigali. To kažeta slučaja Georg in Grundner.

Listek.

Hiša v gozdu.

(Resnična dogodba; poslovenil Iv. Vuk.)

(Konec.)

Vzdignil se je in naglo šepal naprej.

Ko je prišel k hiši, poslušal je pazljivo na vse strani. Niti najmanjšega šuma ni opazil. Dvakrat je preplazil okrog celega poslopja — mrtva tihota povsod! Skrbno je opazoval vsako okno — pa nič ni videti! Nazadnje mu je pošla potrežljivost in poklical je svojo ženo, tiho sicer, pa ona ga je slišala ter počakala svoj spačeni obraz skozi omreženo okno v gornjem delu hiše. Z nekolikimi besedami je bil mož obveščen o vsem, in nič-vredna dvojica se je posvetovala, kaj storiti.

»Ne premislju dolgo, Vid«, je rekla Liza; »v hišo moraš priti in me rešiti iz te kletke. Imam vse, kar želiva, ko bi le mogla ven! V treh ali štirih urah sva že v varnosti. Ne gubiva časa, hitro misli! Ko se zmrači, pridejo vragovi, lovski pomagači domov in tedaj nama bo huda predla!«

Vid je potkal na vrata — nobenega odgovora.

»Odprite, gospa, in ne bojte se!« zavpil je Vid. »Ničesar vam ne storim, bodite brez skrbi. Jaz hočem samo mojo ženo in nič

Lahko bi se tudi zgodilo, da bi imeli Slovenci pri tej volitvi dovolj zanesljivih veleposestnikov. Nekaterim kmetom ne manjka mnogo do davka, predpisanega za veleposestvo. A v tem oziru se ni nič storilo! Zakaj pa imamo Slovenci posojilnice, če še niti tukaj ne morejo ali nočejo pomagati! Seveda za tako akcijo je treba že naprej misliti, že več časa naprej delati, ne pa v zadnjem trenotku, ko že voda v grlo teče!

Dne 9. junija je bila volitev iz mest in trgov, dne 10. pa iz kmetskih občin. Prepičani smo, da bodo kmetske občine storile svojo dolžnost ter vsaj v tej skupini rešile slovensko čast! Hvala Bogu, da naši priprosti kmetje navadno boljše volijo nego njihovi »voditelji!«

Izid volitve iz veleposestva pa je madež za celi slovenebistiški okraj, katerega se naj posebno voditelji sramujejo. Slovenebistiški okrajni zastop bodo zopet vladali nemški trgovci in graščaki. Slovenski kmetje, ti trgovci in graščaki so oni, ki vas hočejo vladati in imeti pod svojo oblastjo! Vi ste jih obogateli in odebili, in vrh tega jim morate biti sedaj pokorni in poslušni! Kmetje, v nemških trgovcih in graščakih si redite tlačitelje slovenske samostojnosti in prostosti!

Državni zbor.

Dunaj, 7. junija 1903.

Za Hrvate.

Ker še vedno straši po Hrvatskem ban Khuen-Hedervary ter strahuje in zatira ta-

mošnje nesrečno ljudstvo, so bili jugoslovenski poslanci vnovič prisiljeni, vložiti nujni predlog, s katerim se je morala pečati zbornica v petek 5. junija. V tem predlogu se je vprašal ministrski predsednik dr. Körber: 1. Zakaj ni priprustil, da bi bil sprejet presvetli cesar hrvatske poslanec iz Dalmacije? 2. Ker je zdaj dokazano, da se v Ljubljani po znanem shodu ni streljalo na Nemce, ali hoče pospešiti sodnijsko preiskavo ter izid predložiti zbornici? 4. Ker na Hrvatskem odpirajo pisma in brzojavke, ali hoče poskrbeti, da se dotična pogodba med Avstrijo in Ogrsko tudi onkraj Litve spolnjuje natančno? Ta nujni predlog je vložil dalmatinski poslanec Borčič ter ga utemeljeval kako obširno in temeljito. Tako za Borčičem je povzel besedo dr. Körber ter odgovarjal na vsa tri vprašanja. Govoril je pa tokrat vse drugače, kakor onokrat. Vsi so spoznali, da se je dr. Körber vstrašil pretenja njemu nasproti radi robati besed, katere je rabil nasproti hrvatskim in slovenskim poslancem. Tajil je, da je on hotel kedaj koga izzivljati ali komu pretiti. «Imam veliko pregreškov in slabosti na sebi», je dal, «a tega pregreška pa vendar ne, da bi jaz hotel koga žaliti.» Kar zadeva stvar samo na sebi, je pa zopet ponavljal staro pesem, da se tukajšnja vlada ne more vmeševati v hrvatske razmere. Nadalje je trdil, da se je v Ljubljani enkrat streljalo v nemško kazino, potem pa da mu ni prav nič znano, da bi se na Ogrskem kršila pismena in brzojavna tajnost.

Češki poslanec dr. Herold je potem razvil postopanje dr. Körberja, kateremu je

drugega. Ne vzameva vam ničesar, ker sva si premislila. Kar se je zgodilo, zelo obžalujeva; upam, da nama boste odpustili. Odprite in odpustite nama, ako pa ste preslabi, vrzite mi ključe! — Nobenega odgovora.

Ivana je klečala in vroče molila, že davno je pretekel čas in Mica bi morala biti že tukaj. Kje neki ostaja tako dolgo? Sklenila je, da krovokna ne spusti na noben način v hišo.

Vida je jela zapuščati potrežljivost in začel je kleti in groziti. Ne le nje, temveč otroka še hoče umoriti, in to pred njenimi očmi, ako takoj ne odpre. Če ne veruje, kar se pravi priti njemu v roke, naj vpraša njeovo ženo.

Nakrat je postal vse tiho. Prestrašena Ivanka je ustala. Sedaj je zaslišala šum, katerega si od začetka ni znala tolmačiti. Zdeleno se ji je, kakor bi kdo po zidu praskal. Sedaj je spoznala grozo, da pleza Vid po zidu k njenemu oknu. Do njenega okna je bil namreč latnik za vinsko trto in ta je služil roparju za lestvico. Radi vinske trte, ki se je po letu tako lepo ovijala po steni in okrog okna, in da je v jeseni lahko z roko iz sobe trgala grozdje, ni pustila omrežiti teh dveh oken. In zakaj bi ju omrežili? Nevarnosti se ni bilo batiti nobene, gozd je bil bolj varen kakor ulice kakega mesta.

Uboga žena ni vedela, kaj naj storiti. Tema se ji dela pred očmi, mraz ji je pretresal telo in prsi ji je stiskala neka strašna moč. Vendar se je s silo držala po koncu in premišljevala, kaj ji je storiti, da reši sebe in otroka. Vedela je, če pride razbojniki v sobo, da sta zgubljena oba! Že je mislila na beg skozi vrt v gozd. Vendar je spoznala, da je za beg preslab.

Med tem je pretekal dragi čas — kaj storiti, za božjo voljo, kaj storiti? Liza je začela ubogo, do smrti preplašeno ženo zasmehovati in tako je povečala njeno razburjenost.

Tam — Ivanka je gledala na obe okni — tam se nekaj giblje, trta se maje — prikazala se je roka — še ena — črni razmršeni lasje se pokažejo, potem najezeno čelo, in dvoje divjih oči — sedaj — pokazal se je obraz in previdno pokukal v sobo. Sedaj se prikaže celo gornje telo; jedna roka išče po oknu in je skuša odpreti ali streti.

Mlada žena se ozira po sobi za pomoč, oko se ji je ustavilo na moževih puškah, ki so v lepem redu in nabite visele na steni. Kako je možno, da je bila na to pozabila? To je bil miglaj od znotraj! Z jednim skokom je pri puškah, snela je najblžnjo, napela petelinu, in nastavila k bledemu licu. Strel je zagrmel. Bog je vodil kroglio — strašen krik, ki se je zaslišal kot odmev v drugi sobi —

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novaku na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoludna.

očital, da se zdaj že umika nazaj iz stališča, na katerem se je nahajal zadnjič. To kar je Körber govoril zadnjič proti Jugoslovanom, to mu je prihajalo od srca —, to pa kar smo slišali danes, to pa je moral govoriti. Hudo je prijemal dr. Körberja, ker je zaprl od ljudstva izvoljenim poslancem pot do cesarja. Dr. Herold pravi, da je bilo to nekaj izvanrednega in nenavadnega, da poslanci pri cesarju iščejo svojih narodnih pravic. «Mi Čehi tega ne storimo. Državni zbor bi moral storiti to pri cesarju, kar so dalmatinski poslanci poskušali. Toda ta državni zbor in ta vlada nimata zaupanja pri ljudstvu.»

Poslanec Bianchini je očital dr. Körberju, da govoriti tukaj na Dunaju le to, kar mu narekujeta ogerski ministrski predsednik in ban hrvatski.

Zanimiv je bil govor socijalnega demokrata Pernersdorferja. Zameril je Hrvatom, da so sli pomoči iskat k cesarju. «Če ste Hrvati tako krepek narod, kakor trdite, kaj se prilizujete in zvijate pred prestolom? Sami vzdignite svoje pesti in si napravite pravico.» «Če se vedno sklicujete na to, da ste v letih 1848 in 1849 rešili Avstrijo in pričakujete, da vam bo hvaležna, vas vprašam: kedaj se je habsburška monarhija še skazala hvaležno?» Te besede socijalnega demokrata so napravile velik vtis po zbornici. Ko bi bil dr. Körber modro prevdaril vse razmere, bi nikdar ne bil smel zabraniti hrvatskim poslancem avdijence pri cesarju.

Proti večeru se je razpravá končala. Prva in tretja točka nujnega predloga se je odklonila, ker so za nju glasovali samo jugoslovanski, češki, rusinski in krščansko socijalni poslanci. Poljaki in nemške stranke so obsedeli; češki veleposestniki, socijalni demokrati in vsenemci so pa zbežali iz zbornice. Sprejela se je pa soglasno druga točka predloga radi ljubljanskih izgredov. Hrvatskim mažaronom ni po volji, da se dunajski državni zbor peča s strahovlado na Hrvatskem. Mažaronski poslanci so te dni imeli v Zagrebu shod, v katerem so ugovarjali temu, da se »izvanhrvatski poslanci pečajo z hrvatskimi rečmi.« Ti hrvatsko-mažaronski poslanci so celo zaupanje izrekli banu. Tako so ti banovi sužnji poljubili roko človeku, ki z bičem pretepa hrvatski narod. Sram jih budi!

Banovi vohuni v Ljubljani.

Vodjo zagrebških krščanskih socijalcev: Sirovatko bi ban dobil kaj rad v svojo pest, ker njega najbolje dolži, da je kriv hr-

vatskih nemirov. Banovi vohuni so stikali že prve dni po Ljubljani, kjer je res bival nekaj časa Sirovatka; a ko je spoznal, da ni varno za njega, jo je iz Ljubljane zopet pobrisal. Ljubljanski vohuni imajo podobo Sirovatke. V nevarnosti je torej vsak, kdor je Sirovatki podoben. Ko se je na binkoštni ponedeljek hotel iz Ljubljane v Celje odpeljati dr. Pegan iz Celja in njegova soprga, primejo banovi vohuni ljubljanski g. dr. Pegan ter ga peljali na policijo; trdno so se nadjali, da so vlovili Sirovatko. Dr. Pegan in Sirovatka sta si precej podobna. Radi tega postopanja so dr. Šušteršič in tovariši vložili interpelacijo na dr. Körberja, ali hoče preprečiti, da ne bojo ljubljanski policiji opravljal sramotnega ovdruštva na prilog hrvatskemu banu?

Politični ogled.

Turnarska slavnost v Ljubljani. Dne 7. junija je obhajalo nemško turnarsko društvo v Ljubljani 40letnico svojega obstanka. Na nemškem kazinu so vsled tega razobesili frankfurtersko zastavo, katero pa so morali na zahtevanje Slovencev odstraniti. Nemški turnarji so izzivali po mestu s klaci Heil in pa s plavicami. Slovensko prebivalstvo je bilo vsled tega razburjeno. Nek nesramen Nemec je pretil celo Slovencem s samokresom, a ga je moral kmalu skriti.

Slovenci za Hrvate. Zadnjo nedeljo, dne 7. junija so bili na Slovenskem 3 shodi, na katerih se je govorilo o dogodkih na Hrvatskem, in sicer v Št. Petru pri Gorici, kjer so govorili dr. Pavletič, Berbuč in Grča, v Nabrežini in Gorici. Povsod so se sprejele resolucije, ki obsojajo kruto ravnanje bana Khuen-Hedervaryja.

Slovenci se ne udajo. V Tržiču na Kranjskem imajo občinski zastop, a odbora še nimajo. Izmed občinskih očetov je 10 Slovencev, 10 pa nemškega mišljenja. Ker Nemci nočijo voliti tako odbora, kakor Slovenci hočejo, so jim Slovenci že tretjekrat odšli iz seje. Nemci se bodo nazadnje le morali udati. Povsod bi morali biti Slovenci neupogljivi in kmalu bi bila nemška nadutost ponižana.

Nemiri na Hrvatskem. Dan na dan se vrše na Hrvatskem novi nemiri. Dne 6. junija je nastal ustanek v Zagorju. Pričakovano se je, da pride banica grofica Khuen-Hedervary v posete h grofu Bombellesu. Kmetje so se zbirali ter zahtevali banico, a vojaštvo jih je razgnalo.

Tiho cvileč priplazil se je pes do gospoda in se povspel po njem, potem pa je oddirjal naprej in se vsedel na kamen ter začel zopet civiliti.

»To je čudno, kaj neki ima pes?« je rekel gozdar sam pri sebi. »To je smrtna pesem; moram vendar vedeti, kaj se je zgodilo. Bog daj, da ne bi bilo nesreče!«

Anton je stopil s konja, pregledal dobro puško ter prvezal konja k drevesu. Nato je začel iskati. S početka ni opazil ničesar, ko pa je natančneje opazoval in prišel do hrasta, se je položaj spremenil. Povsod je našel sledove obupne borbe. Globoko so bili vtisnjeni sledovi, potrto vejevje na jednem mestu se je videlo, kakor bi kdo vlekel težko telo k jami. Pes je bežal, rahlo cvileč, z nosom k zemlji naravnost proti jami. Začuden in oplašen mu je sledil gozdar.

Pri jami ni bilo videti ničesar, le pes je divje lajajoč se zaletel k malemu vhodu, od koder se je zopet trepetaje splazil h gospodarju. Pametna žival je bila od groze vsa prestrašena.

Tukaj je bilo nekaj groznega, pa kaj? Jama skriva strašno skrivnost, pa kakšno? Kako se naj prepriča? Vhod v njo je nepristopen, nevarnost se spuščati prevelika.

»Išči!« vsklikne nazadnje psu, »išči, zveti pes, išči!«

Mnoge občine se obračajo do cesarja s prošnjami, naj odstavi bana, ki je zakril toliko nedolžnih žrtev po vsem Hrvatskem.

V Zagrebu so dne 6. junija zapalili na semenjskem prostoru vse barake. To je tako razburilo celi Zagreb, da je bilo v trenotku alarmirano vse vojaštvo. Vojaki so brzim korakom hiteli v gornji kraj mesta pred novo palačo. Svetilke so bile potrgane; vojaki so zabarikadirali vse ulice, da niti pozneje domov došli meščani niso mogli iti v svoja stanovanja. Zagrebčani so bili vsled tega grozno ogorčeni. Pozno v noči so se zopet javile demonstracije in na vseh straneh so bile napadene mažaronske hiše; policija si ni upala na mnoga mesta, marveč so iz strahu pred demonstranti pustili svojo službo; policijsko službo so nato prevzeli ulanci. Celi Zagreb so obkolili orožniki, da kmetje niso mogli v mesto, kar so namevali, ko so videli tako velik ogenj, in slučili, da se nekaj velikega godi v mestu samem.

V nedeljo po noči se je alarmiralo konjeništvo v Mariboru in se takoj odpeljalo v Zagreb. Dne 8. t. m. po noči pa je moralno oditi še moštvo polka št. 47 na Hrvatsko. En sam človek povzroči toliko nesreče celenemu narodu in toliko stroškov celi državi!

Na Makedonskem se vrše še vedno manjši spopadi. Manjše ustaške čete uprizarjajo hitre naskoke in zopet brzo odhite, tako da jih Turki ne morejo zasledovati. Turška vlada se je pri avstrijskem in ruskem poslaniku pritožila, da se ustaškega gibanja osobito udeležujejo bolgarski učitelji in duhovniki.

Dopisi.

Iz Skal pri Velenju. Vedno se bere po časnikih, kako se snujejo po mnogih krajin različna društva ter da vrlo napredujejo. Tudi pri nas sta se osnovali v kratkem dve društvi, katerih prvo je bila kmetijska zadruga, ki se je osnovala pred štirimi leti ter je kmalu začela svoje delovanje, pa je tudi kmalu opešala, ter ne vemo ali spisamo časno ali celo večno spanje.

V začetku lanskega leta pa se je javno razglasilo, da se bo osnovalo bralno društvo, ter se je začelo zapisovati tudi ude, ter ob enem tudi pobirati vstopnino, deloma tudi udnino. Prav radovedni smo vedeti, kaj da je s tem bralnim društvom, kako in kje da deluje, ali je bilo le mrtvo rojeno dete!

Iz Sv. Višarij. Letos se je začela romarska pobožnost na našem visokem hribu

Vspodbujeni pes se je spustil v jamo in spremno skakjal od kamena do kamena. Kmalu na to je privlekel nekaj temnega iz jame, kar je oddal gospodarju.

Ta je takoj spoznal svileni robec, katerga je Mica dobila za božično darilce od Ivanke.

Tresoč se po vsem telesu, pokliče Miciko po imenu, pa zastonj. Prej tako čuječe uho je bilo gluho, preje zgovorna usta so obmolnila.

V hiši se je zgodila nesreča, drugače bi zvesta služabnica ne zapustila gospe. — Brzo domov!

K sreči se spomni delavcev in lovskih pomagačev. Tja najpoprej! Že od daleč kriči:

»Filip, Peter! Hitro domov! Zgodila se je nesreča! Drugi pa k jami, Mica se je ponesečila. Vzemite vrv seboj!«

In oddirjal je v divjem skoku proti domu.

Prišel je do hiše, v kateri je bil njegov zaklad. Tako tiho, mirno in na videz nespremenjeno stoji vse.

Nekaj trenutkov je obstal s konjem. Močnega moža je razburjenost tako prevzela, da si ni skoraj upal naprej.

»Naj se zgodi kar hoče!« je rekel naposlед in jezdil k hiši. Tukaj je zagledal, kar ga je pretreslo. Špalir je bil polomljen, trta potegnjena s stene.

lomostenje, težki padec, globoko rohnenje, nato je bilo vse tiho kakor v grobu.

»Rešena! Rešena! Moj Bog! Moj usmiljeni Bog!« To je bilo vse, kar je mogla Ivanka vsklikniti. Nato je padla na kolena in molila in solze hvaležnosti so ji rosile bledo lice.

* * *

V tem je prišel Volčanec v L., kjer je hitro opravil svoje mnogoštivelne opravke. Nekak nemir se ga je polaščal; ni hotel ostati pri svojih prijateljih, katerih je imel dovolj, ter se pomuditi med njimi, ali pa, da bi celo v L. prenočil, kakor je to drugokrat storil. Malo je sicer manjkalo, da se ni dal pregovoriti vabljivim besedam, ali nekaka temna slutnja ga je gnala domov.

Obložen s potrebnimi stvarmi za krst prvorjenca, jezdil je proti domu, kamor je upal dospeti pred večerom.

Jezdil je skozi gozd s tiho pesmico v ustih, tu in tam je tudi veselo žvižgal in tako je prišel do onega kraja, kjer se je Mica obrnila proti jami. Sedaj zasliši žalostno lajanje in cvilenje svojega psa. Začuden je ustavil konja ter poslušal.

»Hej, kaj je s teboj? Kaj vidiš tam?« nagovoril je prijazno zvestega spremljevalca. takega nisem viden? Kaj se je pripetilo?«

dne 21. maja. Zelo ugodno vreme je dosedaj privabilo že razmeroma veliko število Marijinih častilcev semkaj: bilo jih je vseh skupaj do dne 7. t. m. gotovo nad 5000, izmed katerih je prejelo sv. zakramente nad 3600. Vse procesije, katerih je bilo dosedaj iz Koroškega, Kranjskega in Štajerskega sedem, se odlikujejo letos po svoji mnogoštevilnosti; toda vse nadkriluje celjsko savinjska procesija, ki je štela letos nad 800 pobožnih romarjev. A nad vse ganljiva je njih neprisljena pobožnost, ki se pri drugih ne prikazuje v tako visoki meri. Razven pobožnosti diči to procesijo tudi premilo petje, ki mora vsakemu iti do srca in ga vzbujati k tem večji pobožnosti. Nad vse ganljivi so tudi nagovori njih vodje Flor. Serdovnerja iz Griž, ki je bil letos že 40. krat tukaj. Poleg njega so bili še trije vodje namreč: Franc Čirar, Gašp. Joševc in Jan. Vehar, slednji za Kranjce, ta je bil že 44. krat na Sv. Višnjah. Prihodnjič objavimo zgodovino te zanimive procesije. Ena najštevilnejših za omenjeno procesijo je slovenjegraška združena s slovenskimi Korošci, tačas broječa nad 400 udeležencev. Tudi ti se odlikujejo s svojo pobožnostjo in petjem. Da bi pač tudi seme pobožnih častilcev Marijinih, ki so ga tukaj na kraju milosti vsejali v svoja sreca, v njih domovini bujno vzkliklo in obrodilo mnogo sadu!

Potovanje na severni tečaj.

Naš mladi rojak inžener F. Lupša v Ormožu, ki je, kakor se je še pred kratkim čitalo, bil imenovan udom c. kr. geografskega zavoda na Dunaju ter je pri različnih korporacijah znan kot neutruden opazovalec narave, se pripravlja na potovanje na severni tečaj naše zemlje. Po večletnem neutrudnem študiranju razmer, ki vladajo na severnem tečaju, po katerem še ni stopala človeška noga in kjer še ni gledalo človeško oko krasnih luči na nebesnem oboku, je izdelal kot prvi Slovenski projekt, ki se odlikuje od vseh doseganjih podjetij. Prvokrat je razkril g. inžener Lupša željo potovati v kraje ledu že pred dvema letoma v Nemčiji v nekem predavanju; potem je izjavil v preteklem letu v naravoslovnom deželnem muzeju na Koroškem isto misel, a sedaj se že pripravlja na daljno pot.

Vid je ležal v nezavesti in kri mu je curljala iz globoke rane na glavi. Anton je skočil raz konja ter stopil k ranjencu. V tem hipu je opazil rano na prsih. Vzrok rane si je skušeni mož takoj raztolmačil.

S tresoto roko je potkal na vrata in zaklical:

»Ivana, ljubljena žena, ali si še zdrava? Jaz sem, tvoj Anton!«

Radosten krik mu je v odgovor in iz okna prilete ključi: »Hvala Bogu, da si prišel! Tu so ključi!« Za tremutek potem je objel Anton svojo ženo, ki se je ihteč oklenila njebovega vratu.

»Zdrava sem, Anton, ničesar se mi ni pripetilo in tudi mali je zdrav!« je rekla žena kazoč na dete.

Anton jo je veselo zopet objel. Potem jo je prosil, naj mu razloži vse, kaj se je godilo. Nam je vse to že znano.

Ko so prišli lovski pomagači, prenesli so Vida v spodnjo sobo.

Ivankin strel zadel je desna prsa in kroglica je šla skozi in skozi. Pri padcu si je strl zdravo nogo ter dobil na glavi, vsled ostrega kamna, na katerega je padel, globoko rano. Živel je še ravno dovolj dolgo, da je obstal vse svoje hudodelstvo.

Micino truplo je bilo prenešeno v bližnjo čuvalnico in pred Ivanka se je zamolčala njena smrt.

»Mica si je pohabila nogo, in je morala po nasvetu zdravnika ostati pri miru v poselji, da ozdravi,« je odgovarjal Anton na njena vprašanja.

Kake so razmere v severno tečajnih pokrajih? Brezvomno so bile v zadnjem času tu se razprostirajoče pokrajine one, v katerih se je veliko žrtvovalo, ne da bi se primerno toliko tudi doseglo. Tukaj pa ni bila, kakor bi marsikdo mislil, merodajna morda radovednost in strmenje, katero povzroča navadno znanje o resničnih in gotovih razmerah v okrožju tega tečaja, ker te z večnim ledom prevlečene, vendar tudi z mnogimi krasotami obdarovane pokrajine mejijo celo do dežel, v katerih vlada že sto in stoletje civilizacija; tu je tisti čut, ki navdaja tukaj hrubre može, že sam ob sebi razumljiv. Torej je preiskovanje arktike za znanje potrebno in resnično lahko opazimo, kako lepo in krasno se je začelo znanje razvijati tudi po tem polju.

Toda vrnimo se spet k projektu našega Slovenca! Pri svojem podjetju se g. inžener Lupša opira največ na zmerno premikanje velikanske ledene puščave od izhoda preko tečaja proti zahodu (Grönland). Na vprašanje, ali Nanzen tako potovanje odobrava, odgovoril je ta zasluzni in najslavnnejši zasledovalec g. inženirju Lupši to, da le edino ta pot zmore peljati do cilja. Istega mnenja je prof. dr. Mitteregger in še drugi, na katere se je g. inžener Lupša z omenjenim vprašanjem obrnil. O tem pa se tudi lahko sami prepričamo, ako čitamo v zgodovini, da so bila do danes še vsa podjetja v evropskih severnih morjih, kakor tudi na zahodni strani, namreč skozi Robezonovo ožino, negativna, prvič zradi prevelikega nakupičenega ledu, katerega je prinesel velikanski polarni tok morja od izhoda semkaj, in drugič zavoljo tega toka samega, ki tukaj že proti jugu drvi, ter tako vsako potovanje proti severu ovira.

Omenjeno naj bode tudi to, da se podjetje g. inženirja Lupša odlikuje od vseh drugih v tem, da on popušča ladjo, brez katere bi se bili prejšnji zasledovalci čutili izgubljene. Zakaj? S kratkimi besedami odgovarja gosp. inžener Lupša: »Vsak, ki hoče v sredino severne pole, naj se vsede na izhodu, recimo nekoliko v severu od Wrangel-ove dežele, na neizmerno ledeno puščavo, ki plava po morju od kraja do konca. Ladja je tukaj nepotrebnata, kajti ona bi morala zamrzni v to puščavo ter bi bila tako podvržena naravnim silam, ki jo lahko vsako minuto stisnejo in pokončajo. Majhna in trpla hišica na primerno konstrui-

Ko se je Ivanka popolnoma opomogla in prišla k moči, ji je soprog previdno in počasi razdel nesrečo in njeno grozno smrt. Oh, koliko je bilo to solz in plakanja po zvesti služabnici.

Liza je končala svoje življenje v prisilni delavnici.

Pa pretresljiva dogodba ni popolnoma nič škodovala na zdravju materi ali otroku, le krst so morali prenesti.

Kmalu se je razglasila cela dogodba. Časniki so pisali o tem več ali manj resnično. Tako je prišlo do ušes celo samega kralja, ki je podelil pogumni ženi pokojnino za vse življenje sto dolarjev na leto. Še sedaj v sivi starosti jo dobiva, da prireja svojim vnukom krasno božično drevesce.

* * *

Vse je zvesto poslušalo povest »staré mame«.

»No, vi gospod stotnik in gospod pravnik, kaj bi storili vi na Ivankinem mestu? Ali bi se dali premagati?« vprašala je smehljaje, potem je vstala, se priklonila in odsla v svojo sobo.

»To je čudovita žena, ta »stará mama«, opomnil je pri odhodu tudi gospod k staremu hišnemu prijatelju.

»Kako se neki zove? Njeno ime in stan sem preslišal, ko sem se ji predstavil.«

»Ona je vdova po nekem gozdarju in se zove Ivanka Volčanec.«

rani podlagi daje isto zavetišče, vendar je veliko ceneja od prve.«

Spis bi bil preobširen, ako bi hoteli poročati natančnosti podjetja. Sicer bode prišla kmalu spet priležnost, ko bodo več slišali o napredku tega Slovenca. Spet se vidi, da naš slovenski duh ne miruje in tudi ne bo miroval, dokler se mu ne posreči dospeti na visoko stopinjo znanja v vsakem obziru. Leprepenjenje po znanju žene može, ki zamorejo sicer le počasi do sredine nepoznanih krajev, ne boječ se nevarnosti, ki jim pri vsakem koraku prete zabraniti pot — tukaj v ledeni puščavah se postavijo v bran hudim sovražnikom življenja, kakor večni noči, zimi, ledu, pomanjkanju, bedi itd.

To podjetje naj bi služilo spet v dokaz, da imamo mi Slovenci tudi može, ki so zmožni pred vsem svetom nastopiti v isti vrsti in z istimi idejami kakor učenjaki vseh drugih narodov in zato bi bilo želeti, da bi si ta izbornen namen pridobil pred vsem simpatijo pri našem narodu. Od mnogih strani so g. inženirju Lupši došle že čestitke, različni nauki in naročila za dobro organiziranje podjetja, vsakovrstne ponudbe itd.

I. Sl.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shod. Slovenjegraško politično društvo priredi dne 14. junija ob 4. uri popoldne ljudski shod v Slovenjemgradcu. Kot govornika sta oglašena gg.: dr. Vladimir Serneec in Ant. Korošec iz Maribora. Shod se vrši v prostorih slovenjegraške kmetijske zadruge. Ker se bo na shodu porabila priložnost, da izrazimo svoje bratsko sočutje s kruto tlačenimi Hrvati, zato se nadeja politično društvo najboljnejše udeležbe. Naj ne bo občine v celem slovenjegraškem glavarstvu, ki bi ne poslala svojih zastopnikov na shod. V nedeljo na svidenje v Slovenjemgradcu!

Mladeniški shod. Pozor mlašenči Dravskega polja, Dravinjske doline, Haloških in južnih Slovenskih goric! Pridite vsi na god sv. Alojzija t. j. 21. junija na slavnoznamo božjo pot k Materi božji na Ptujsko goro. Tam bo v čast mlašenškemu zaščitniku in vzoru, sv. Alojziju, ob 10. uri slovenska služba božja s pridigo, katero bo imel sloveči govornik dr. Anton Medved, profesor iz Maribora. Mlašenči »Marijinih družb« imajo med to službo božjo skupno sv. obhajilo. Po cerkvenem opravilu bo pri Jagodiču slavnostno zborovanje, katero priredi za mlašenčice »Gorsko bralno društvo.« Pri zborovanju nastopijo razni mlašenški govorniki ter vmes svirajo mlašenči hajdinskega tam-buraškega društva. Sklep bo v cerkvi Matere božje, kjer se bodo pele litanijs in nato bo skupen odhod. Mlašenči ptujskega okraja se zborejo zjutraj ob 8. uri istega dne pri Sv. Lovrencu na Drav. polju, odkoder bo skupna procesija na Goro. Shod se vrši ob vsakem vremenu!

Promocija. Dne 5. junija je bil na Dunaju promoviran doktorjem prava c. kr. avokant v Celju g. Franc Bicek.

Dr. Ivan Križanič. V tiskarni sv. Cilira v Mariboru je izšla kot 2. zvezek slovenske knjižnice »Pod lipo« knjižica »Stolni dekan dr. Ivan Križanič. Spisal F. K. (ovačič).« Cena 30 vin. V poljudni in prikljivji pisavi, ki je pisatelju lastna, nam slika zanimivo življenje po vsem Slovenskem znanega, a na Murskem polju uprav z navdušenjem ljub-

ljenega moža. Tiskovno društvo, ki je knjižico založilo, je postavilo s tem ravnemu predsedniku lep spominek in se mu izkazalo hvaljeno za njegove skrbi in nadležnosti, ki jih nalagajo društva, izdajajoča več političnih časnikov.

Mariborske novice. Ana Korašina iz Ptuja je služila pri Seriancu v Kamnici. Ko je odšla iz službe, je vzela nekaj reči seboj, ki so se ji prikupile. Izročila jih je svojemu ljubimcu in ta jih je zastavil. Cela stvar pa je prišla na svetlo in Korašina je že pod ključem. — Zdaj je čas za kolesarjenje in zato se kar zapored kradejo kolesa. Zadnji čas so se v Mariboru izvršile kar tri tatvine s kolesi.

Porotne obravnave v Mariboru so se pričele dne 8. junija. Dne 8. jun. se je moral zagovarjati 38 letni Mat. Prah, uradni sluga v Mariboru, rodom iz S. V. Križa, zaradi zlorabe uradne oblasti in goljufije. Bil je oproščen. — Dne 9. junija je stal pred porotniki Lovrenc Belec, bivši pismonoša pri S. Juriju ob Ščavnici zaradi zlorabe uradne oblasti, poneverjenja in goljufije. Bil je obsojen na 10 mesecev ječe. — Danes dne 10. je pred porotniki Ivan Slaček in Jož. Breznik zaradi posilstva in goljufije; dne 12. jun. Franc Urh uboj in Alfred Moser goljufja in krida; 13. jun. Janez Makotter uboj, Aleksander Schenk in Ana Jelovšek požig; 15. junija Jožef Šalamun umor.

Iz pošte. Poštna oddajalnica Sv. Jernej pri Pristovi se bo odslej imenovala: Zibika.

Iz šole. Dvorazrednica na Runču se razsire v trirazrednico. Prestavljen je nadučitelj g. Osvald Pustišek iz Koprivnice v Ostrovco pri Št. Juriju ob Taboru, učitelj g. Viktor Gatti iz Hrastnika v Št. Jurij ob Pesnici. V pokoj je stopila učiteljica Frančiška Vencovska v Rogatcu.

Volitve v Slov. Bistrici. O volitvah v okrajni zastop slovenebistroški bomo prinesli še mnogo zanimivosti. Danes omenjamo, da sta z Nemci volila tudi Francelj iz Poljčan in Auer iz Črešnjevca. Volitve v okrajni zastop niso dale miru tudi mariborskemu trgovcu z železnino, Frangežu v gospodski ulici. Priskrbel si je celo pooblastilo ter volil proti Slovencem! Ta trgovec živi popolnoma od Slovencev! Ako bi ga pustili kmetje s Pohorja, iz Hoč, Slivnice, Rač itd., bi se mu ne godilo tako dobro kot danes. Mož pa se ne briga nič za to, da ga živijo Slovenci in voli brez skrbi proti njim. Da, še več! Gospa poslanca Robiča je posredovala pri Frangežu, naj ne voli proti Slovencem. Frangež pa se ni udal, ampak povedal je to «Marburgarici», ki sedaj nesramno napada blago gospo! Slovenci si hočemo zapomniti, kako Frangež, trgovec z železnino v Mariboru, gosposka ulica, pri volitvah postopa proti nam!

Stanovsko pri Poljčanah. Naš nadučitelj v Poljčanah je rojen Slovenec, a deluje pa povsodi za nemškutarstvo. Zdaj se trudi, da bi ponemčuril našo šolo. Zato pobira podpise okoli po občinah. Slava nekatерim odbornikom, ki niso hoteli podpisati nadučiteljevega moledovanja. Proti nakanam naučiteljevim vlada tukaj v odločnih slovenskih krogih veliko ogorčenje. Bil je tukaj narodnostni mir, g. nadučitelj ga s svojim postopanjem kali. Kmalu si bosta stali vsled njegove krivde dve stranki nasproti, ki se bosta bojevali na smrt in življene. Kaj poreče k temu okrajni šolski svet? Ali smo dobili zaradi tega nadučitelja sem, da bi ustvarjal strankarstvo med nami, ali da nam mirno in vestno poučuje otroke? Naj mu okrajni šolski svet pošteno pove svoje mnenja. Za nemškutarjenje v Poljčanah ne sme biti prostora!

Lep samoslovenski krajevni napis ima občina Murski vrh in Zasadi pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Tako je prav! Saj tudi v nemških pokrajinah nimajo za tiste, ki nemški ne razumejo, drugojezičnih napisov. — Nikdo se ne čudi, da slaptinski Puconja, Marinič in Krstenjak zajemajo svojo modrost

iz predalov ptujskega «krepesala». Pač pa je to čudno, da Križaničev Zepek, kateremu so baje rajni g. kanonik plačali «Slov. Gospodarja» za pet let naprej, tako rad podiha smrdljivega «Štajerca».

Pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju so pokopali na binkoštni pondeljek 1. t. m. 75 letnega spoštljivega moža: Jurja Lenart. Nosil je s častjo sedem let cesarsko suknjo, bil v viharnem letu 1848 med avstrijskimi vojaki, ki so po dolgotrajnem obleganju prodrli v najmočnejšo ogersko trdnjava Komorn in kot vojak prehodil večji del prostrane Ogerske. Po dovršeni cesarski službi je postal v svojem rojstnem kraju skrben gospodar in vzgleden krščanski oče. Lep vzgled očetov je vspešno uplival na vzgojo njegovih sedmoro otrok. Štiri hčere so se posvetile delom usmiljenja do bližnjika ter služijo zdaj kot č. usmiljenke v prid človeštva širom sveta, namreč: č. sest. Antonia v hiralnici v Ljubljani, č. sest. Florjana kot prednica v primasovi bolnišnici v Ostrogonu na Ogerskem, č. sest. Juljana v francoski sirotišnici v Carigradu na Turškem in č. sest. Špecioza v vojaški bolnišnici na Dunaju. Dve hčeri, Treza in Ivana sta se omožili. Prva je šla s svojim možem Rodošekom v Severno Ameriko, druga, omožena Drevenšek, je gospodinja na očetovem domu. Edini sin Martin pa zdaj vrlo deluje kot kapelan v Št. Iliju pod Turjakom. Dal Bog Slovencem še mnogo enakovrlih očetov, ravnemu Jurju pa večni mir.

Umrla je na Zdolah pri Kozjem dne 3. junija dñinarica Neža Bobek nad 60 let starja. Rajna je bila spovedana v petek, dne 29. maja ob 9. uri zjutraj, umrla v sredo, dne 3. junija ob 9. uri zjutraj, pokopana je bila v petek, dne 5. junija, tudi ob 9. uri zjutraj. Redki slučaj je to! N. v. m. p.! — V Radenskem vrhu pri Kapeli je umrla dne 26. veljavna blaga deklica Vogrinčeva Barika. Počivaj v miru!

Hudourje. Dne 7. junija ob 3. uri pooldan je pridivjalo strašno hudourje z nalivi in z drobno točo okrog Kozjega in Zdol. Drobna toča je kar pobelila kakor po zimi sneg. Škoda je precejšna!

Samomor. Dne 3. junija se je ustrelil delavec Potočnikove tovarne v Slovenogradcu Janez Zajner, rodom iz Kokarij. — Mizar Mat. Stiberc, doma iz Frankovec, okraj Ptuj, je dne 6. t. m. v Judenburgu skočil v Mur ter izginil v valovih.

Ogenj. Dne 28. maja zvečer je naedenkrat začel biti plat zvona pri Sv. Miklavžu v Polju, da gori. In res, grozni plamen se je dvigal z močnim žarom daleč na okoli na Vruhu pri posestniku Antonu Jagrič. Ogenj mu je upepel hišo in vso hišno opravo; drugi gospodarsko poslopje so rešili. Da ni bilo vetra, Bogu in sv. Florjanu se je zahvaliti, drugače bi bila celo vas Vrh pogorela, ker se skoraj poslopje poslopja drži. Požarna bramba in drugi ljudje so bili hitro na mestu, da so ogenj omejili. Kako je ogenj nastal, se gotovo ne ve, najbrž po neprevidnosti domačih. Posestnik ni zavarovan. — Na binkoštno nedeljo, dne 31. maja med prvim in drugim sv. opravilom so se užgale saje v dimniku gostilne Franca Guček v Kozjem, ter gorele z groznim plamenom švigojčim semintja, skoraj celo uro. Velika nevarnost je pretila trgu Kozje, ker so okrog hiše in blevi s slamom in skodljami kriti in ker je goreči pepel od saj po njih letel. Neumorna požarna bramba je hitro ogenj obkolila in posegla pravočasno vmes, da se ni razsiril. Drugače bi bil en del trga uničen. Požarni brambi srčno hvalo za neumorno delovanje in trud. — V Janževem vrhu v Ribnici je Ignacu Kajzar p. d. Lesjaku zgorelo 5. t. m. vse gospodarsko poslopje z vso vredbo, strop, vozovi itd. ter nekaj svinjaka. Rešili so le samo živino, ker ljudje niso bili doma ampak na delu in vode ni blizu. Škode je na 4000 kron, a zavarovalnina bode menda komaj znesla 1000 kron. Hlapcem je zgorela vsa obleka, razun tega kar so imeli na sebi

in enemu še 20 kron denarja. Dne 28. maja je zgorel mlin in hišno poslopje Ivana Smečnika v Gornji Polskavi.

Utonil je v Dravi 13 letni hlapček Fr. Smirmaula v Dogšah, Ivan Brodnar, ko se je kopal. Truplo so že našli.

Ptujske novice. Hlapec Kranjc iz Polenšaka je pri vrtnarju Topičniku ukradel kumaro, na kar ga je policija vjela. Ali Kranjc se je branil s toliko silo, da so ga morali vkljeniti ter na vozlu odpeljati v zapor.

Celjske novice. Županom v Celju je zopet izvoljen železninar Julij Rakuš, namenikom njegovim odvetnik dr. Jesenko.

Slovenski čebelarski tečaj. Vspored čebelarskega tečaja dne 28. in 29. jun. t. l. pri Sv. Andražu v Slov. goricah. Predvečer (27. jun.): Vsprejem iz daljave došlih vdeležencev v gostilni g. Tom. Toš-a (tik cerkve). 28. jun. Predpolnem: Od 8.—10. ure predavanje v šoli; od 10.—12. ure razkazovanje djansko in v besedi na čebelnem stališču g. J. Matjašič-a. Popoldne: Od 2.—4. ure predavanje; od 4.—6. ure prakt. razkazovanje na čebelnem stališču prireditelja. 29. junij: Predpolnem: Od 8.—10. ure predavanje; od 10.—12. ure čebelarska opravila na čebelnem stališču g. Jož. Jurančič-a. Popoldne: Od 2.—3. ure znanstvena razstava: Napačni nazori in krivi nauki na polju čebelarstva. Od 3.—4. ure zborovanje in posvetovanje glede čebelarske organizacije za Spodnje Štajersko. H koncu zabavni večer z blagovoljnim sodelovanjem vrlega domačega pevskega zbora. — Opomba povodom prihvanite mnogih nepotrebnih odgovorov: Vdeležbo treba le naznani, ne pa za sprejem prositi, kajti vsakemu je pristop prost. Nujno se prosi, da vsakdo naznani vdeležbo prireditelju do 20. junija, da se zamore preskrbeti pripraven prostor in sploh vse potrebno ukeniti. Pri Sv. Andražu je tačas samo ena sv. maša in sicer zjutraj ob 6. uri; bolj oddaljeni vdeleženci toraj naj pridejo že na predvečer, da tečaj ne bo v verski dolžnosti nikogar oviral. Najblžnja železnična postaja je Ptuj, od koder je še blizu 3 ure peš hoda, sicer po jako dobrimi cesti; razun tega je zveza vožne pošte vsak dan iz Ptuja ob 1. uri popoldne. Kakor dosedaj že kažejo oglasi, bodo zastopani čebelarji iz vseh krajev Slov. Štajerske; vsi tedaj, tudi že starejši in skušeni čebelarji, kojim je napredek in povzdiga slovenske čebeloreje na srcu, pridite radi vsaj 29. junija se posvetovati o važnih zadevah naše čebeloreje; začetniki pa in manj veseli čebelarji, zlasti iz onih krajev, kjer je se čebeloreja na nizki stopinji, pridite pogledat, kako se čebelari po novejem načinu in z boljšim veselom, ter nabirat znanosti v tej že od najstarejih časov tako priljubljeni panogi kmetijstva! — Na veselo svidenje! — J. Jurančič.

Prijeti roparji. Roparji, ki so zadnjič strašili po Štajerskem in Kranjskem, so imeli svoj glavni sedež v Laškem. Njihov vohun je hodil okoli preoblečen v berača. Dne 1. junija je prijelo orožništvo člena te družbe Vincenca Voga, katerega dolže tudi nekega umora. Dalje so prijeli v Rečici pri Laškem znanega berača Franca Kolariča, ki je že pripoznal, da je bil roparjem za vohuna. Kolarič je povedal, da je bil načelnik tolpi neki Umek, sodruga pa neki Meglič in Slaneg. Vsi so imeli pri sebi pištole. Megliča in Slanega imajo tudi že pod ključem. Sedaj še ne vedo, ali so to Kranjci ali Hrvatje. Za drugimi člani te roparske družbe pozveduje orožništvo.

Sevnica ob Savi. V tovarni za kopita je delavcu Jožefu Raku odrezalo dva prsta. Ponesrečenca so prenesli v brežiško bolnico.

Cerkvene stvari

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Brezno 10 K, Marenberg 16 K, Sv. Miklavž nad Laškem 750 K, Stopce 18 K, Sv. Barbara pri Mariboru 40 40 K, Črniča 9 K, Selnic nad Mariborom 10 K,

Rečica 14:34 K, Konjice 78:76 K, Prihova 22 K, Slov. Bistrica 10 K.

Duhovniške vesti. Č. gosp. Janez Ilc, kaplan v Podsredi, je prestavljen v Koprišnico, č. g. Alojzij Kramarsič iz Jarenine k Sv. Marku niže Ptuja. Č. gosp. Avg. Jager, kaplan pri Sv. Marku je stopil zaradi bolehnosti v začasen pokoj in se naseli v Jarenini.

Nova knjiga. V naši tiskarni je ravno kar izšla nova knjiga: Vrtec sv. devištva ali Nauki za mladenke. Sestavil Martin Jurkovič, kn. šk. svetovalec in župnik pri Sv. Petru blizu Maribora. Cena knjige 3 K, s pošto 3 K 20 v. Knjiga je prizena za voditelje Marijinih družb. O vsebini izpovedovorimo, ko knjigo prečitamo.

Sv. Trojica v Slov. gor. Na praznik Marije Pomočnice, dne 24. maju ka smo imeli tukaj izvanredno slovesnost. Vršilo se je blagoslovilje in kronanje prenovljenega kipa lavretanske Matere Božje. Ob dveh pooldne so preč. P. definitor Nikolaj ob asistenci redovnega osobja pri Perkovi kapeli blagoslovili podobo, od koder je nosilo kip Matere Božje šest belo oblečenih deklic v župno cerkev. V popolnem številu ste bili zastopani obe družbi, fantovska in dekliška z družbenimi znaki in zastavami. Pri slavnostnem govoru preč. P. definitorja, v katerem je proslavljal lavretansko Mater Božjo, se je razsolzilo marsikateremu lep dobitek in srčno veselje, lovci pa so si hodili po zlate kolajne na streljišče. Največje in najbolj šumno veselje pa je vladalo v planinski koči, ki jo je s sodelovanjem g. Pintariča tako izborni ustvarila naša dravska planinska podružnica. Žal, da so brhke planšarice že ob mraku zapustile planine in lepo planinsko kočo in se oddaljile v spodnje, toplojše kraje. Stolp Narodn. doma je nosil ta dan ponočno ime Triglav in marsikarer gost je hribolazil na njegov vrh. Za zabavo je skrbela tudi neutrudna slavna celjska narodna godba. Veselica je uspeja krasno. Gosti so se dobro zabavali, prirediteli pa so tudi zavoljni z lepim dobičkom, ki se izroči družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Slavnost vlaganja temeljnega kamena za novo župniško cerkev v Žalcu se je preteklo nedeljo prav veličastno izvršila. Pri dohodu, premil. kneza in škofa Mihaela, katerih je spremljal kanonik M. Matek, ob navzočnosti mnogobrojnega vernega ljudstva, so najprisrčneje pozdravili na kolodvoru domači g. župnik Matija Koren in starogrof Jurij Salm, pri slavoloku pa župan g. Sirca, načelnik stavbinega odbora g. Roblek in v imenu šolske mladine neka učenka. Zvečer je trg priredil krasno razsvetljavo, katero so si prevzeti nadpastir sami ogledali in se je vidno vzradostili. Pri tej priložnosti je tudi cerkveni pevski zbor zapel nekaj mičnih pesmic. Drugi dan, na praznik sv. Trojice, so premil. knez in škof najslavesnej po navadnih obredih blagoslovili temeljni kamen, v prelepi slavnostni, prav primerni in globoko v srce segajoči pridigi razložili pomen slavnosti ter s pontifikalno sv. mašo in nadpastirskim blagoslovom sklenili za celo žalsko župnijo zelo pomembno slavnost.

Društvena poročila.

Velika narodna veselica v Mariboru. Res, velika je bila ta veselica, velika, ker se je nudilo gostom mnogo zabave in veselja, velika pa tudi, ker je bila izvanredno dobro obiskana. Nad 2000 ljudi je prihitelo zadnjo nedeljo v Maribor na narodno veselico. Z Narod. doma je vihrala poleg cesarske slovenska zastava ter pozdravljala v celih trumah prihajajoče goste. Narodnozavedni fantje iz okolice pripeljali so se na lepo okrašenih vozovih v mesto. Nemci niso izzivali in tako je bil pri dohodu, med veselicu in pri odhodu gostov najlepši red. Največ užitka je dajalo gostom krasno petje skupnega zabora kakor posameznih zborov. Skupni zbor je vodil č. g. Al. Čižek. Pesem »V Črnem grabnu« z divnimi solospevi gospe Šunkove in gdč. Gabrovec se je morala ponavljati. Nastopil je tudi pevski in tamburaški zbor društva »Maribor«, jareninsko pevsko društvo in pevsko društvo iz Št. Jurija ob Ščavnici pod spremnim vodstvom č. g. Bosine. Društvo »Maribor« je po svojih nastopih že dobro znano, jareninsko in šentjursko pevsko društvo si je pa ta večer osiguralo slavno ime. Posebno pohvalno je še omenjati šentjursko pevsko društvo, ki je moralno storiti tako dolg pot, da pozrtvovalno sodeluje pri veselici. Našemu ljudstvu sta zelo ugajala ta dan tudi jugoslovenski muzej in menažerija. Tukaj je bilo pač mnogo

za smeh! Prijatelji dobre kapljice so se pridno zbirali pri »Viru žlahtne kapljice« in »V Peklu«, kjer so ljubezniive gospe in gospice rade postregle s sladkim vinskim sokom. Kdor je hotel zvedeti kaj o bodočnosti, se je oglasil pri skrivnostnih čarovnicah ter si dal nato čiti za kako skrivno bol zdravilnih kapljic. V Narodni kavarni se je zbirala gospoda ter se zložno naslanjajoč na divane srkala kavo, čaj in druge enakovredne tekočine. V cvetličnjaku si videl in dobil najlepše cvetlice. Jedila in slaščice so bile že itak dobre, tem boljše pa, ker so ti jih prijazne gospe in gospice ponujale z vso lastno jim ljubezniivostjo. Pošta je delovala točno in neumorno, srečolov je prinesel marsikateremu lep dobitek in srčno veselje, lovci pa so si hodili po zlate kolajne na streljišče. Največje in najbolj šumno veselje pa je vladalo v planinski koči, ki jo je s sodelovanjem g. Pintariča tako izborni ustvarila naša dravska planinska podružnica. Žal, da so brhke planšarice že ob mraku zapustile planine in lepo planinsko kočo in se oddaljile v spodnje, toplojše kraje. Stolp Narodn. doma je nosil ta dan ponočno ime Triglav in marsikarer gost je hribolazil na njegov vrh. Za zabavo je skrbela tudi neutrudna slavna celjska narodna godba. Veselica je uspeja krasno. Gosti so se dobro zabavali, prirediteli pa so tudi zavoljni z lepim dobičkom, ki se izroči družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Zgodovinsko društvo za Slov. stajersko je imelo dne 28. majnaka svoj prvi občni zbor. V odboru so izvoljeni naslednji p. n. gg.: Matej Slekovec, župnik pri Svetem Marku, predsednik; ravnatelj H. Schreiner, podpredsednik; profesor Fr. Kovačič, tajnik; odvetnik dr. Rad. Pipuš, blagajnik; profesor Avg. Stegenšek, knjižničar in arhivar. Odborniki: kanonik M. Matek, prof. A. Kaspret v Gradišču, M. Ljubša, kazniški duhovnik v Gradišču, prof. J. Košan v Mariboru, prof. Josip Kožuh v Celju, prof. Ferd. Majcen v Ptaju. Za namestnike so pa izvoljeni: prof. Iv. Vreža, prof. K. Vrstošek, prof. Gabrijel Majcen, vsi trije v Mariboru. — Društvo izda še letos neko publikacijo o domači zgodovini in jo podari svojim udom. Sklenilo se je tudi, naj se občni zbori vrše po raznih spodnještajerskih, zgodovinsko znamenitih mestih in trgih ter se ob tej priliki prirede tudi poljudna zgodovinska predavanja. Prihodnje leto se vrši občni zbor v staroslavnem Celju. Društvo čaka ogromno dela. Skrbelo bo, da se zanimanje za zgodovino zanesi v širje sloje in s tem vzbudi narodova samozavest, po mogočnosti bo zbiralo in izdajalo še neobjavljeno arhivalno gradivo, vodilo bo izkopavanje mnogoterih grobišč na Spod. Štajerskem. Na Kranjskem se je v tem oziru že veliko storilo, na Štajerskem je pa to bil doslej skoro izključni monopol Nemcev. Skušalo bo tudi ustanoviti knjižnico, katero tako težko pogrešamo na Spod. Štajerskem. Dela bo torej dovolj. Najtedaj omikani Slovenci priskočijo društvu v pomoč, da bo moglo izvrševati svojo veliko kulturno nalogu, pristopajoč kot redni (100 K za vselej ali 5 K na leto) ali vsaj podporni udje (s kakršnokoli svoto), naj mu pošiljajo primernih knjig ali starin ter poročajo o raznih najdbah in izkopinah. Tudi v narodopisu bo društvo skušalo vsaj deloma vresničiti oni načrt, ki ga je podal leta 1896 v Letopisu Matice Slov. g. dr. Murko.

Stiriperesna deteljica. Pri Sv. Juriju ob Ščavnici so širje mladi inči, iskreni prijatelji, stopili v ožjo zvezo in ustanovili deteljico. Njih rodoljubje nam je porok za dobre uspehe. Tudi so novo živahnost vili s svojo šaljivostjo in dovitipnostjo v bralno društvo. Kakor se kaže, prirede nam v kratkem veselico s šaljivo vsebino. Natančneje se bo še naznanilo. Mladi deteljici krepki: Bog jo živi!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Veselica mladega pevskega društva »Zvon« 7. t. m. bila je krasna. Udeležba je šolsko dvorano napolnila do zadnjega kotiča. Vkljub deževnemu popoldnevu videli smo ljube goste iz

Ormoža in Ljutomera. Veselico je otvoril predsednik g. Pajtler. Pozdravil je goste ter v kratkih besedah razložil pomen društva in veselice. Pevske točke — ne ravno lahki komadi — izvajale so se prav dobro. Vsa čast gre pevovodji neutrudljivemu učitelju g. M. Vršiču, ki je v kratkem času vzgojil okoli 18 mladeničev za tako umetno petje. Cestitamo!

Iz Marije Puščave. Preč. g. kanonik dr. M. Matek, predsednik »katol. delavskega društva v Mariboru« je daroval tukajšnjemu »katol. delavskemu društvu v Puščavi« 40 K podpore in dvakrat opravil sv. opravilo za tukajšnje katol. del. društvo. Za te dobrote mu odbor izreka najprisrčnejšo zahvalo.

Katol. delavsko društvo v Puščavi priredi dne 29. junija izlet k Sv. Lovrencu nad Mariborom.

Slovensko pevsko društvo „Zvon“ pri Sv. Miklavžu bl. Ormoža, priredi v nedeljo, dne 14. junija veselico s petjem in gledališko igro: »Pravica se je izkazala« in prosto zabavo. Začetek po večernicah. — O d o b o r.

Bralno društvo Kapelsko izjavlja veleč. g. Matiji Zemljiju za velikodušno darovanih 5 K, iskreni: Bog plati!

Iz drugih krajev.

Izgon menihov. Brezverna francoska vlada bo izgnala vse menihe iz svoje države. Vsled tega bo 250.000 bolnikov, starčkov in reyežev, katere so do zdaj z vsem preskrbovali samostani, morala sama prevzeti v svojo oskrbo. V samostanskih šolah se je brezplačno podučevalo 1,600 000 otrok. Za te bo morala vlada sedaj nastaviti posvetne učitelje in zidati šolska poslopja. Posledica tega je, da se bodo takoj prvo leto, ko so menihi izgnani, povisali državni stroški za 330 milijonov frankov. To imajo francoski davkoplăcevalci iz tega, ker jim je brezverna vlada izgnala menihe iz dežele.

Vina iz Laškega se je l. 1902 pripeljalo v Avstrijo 610.549 meterskih stotov v vrednosti 13.432.078 kron. Proč z vinsko klavzulo! Poslanci, pozor!

Pomembne vesti. V Novem Sadu se je ustanovil srbsko-hrvatski odbor, ki hoče z makedonskim odborom vpravzoriti splošno slovansko gibanje na Balkanu. Gibanje, ki se sedaj širi po Hrvatskem, je prestopilo že v Bosno, ker se prebivalstvo navdušeno zavzemlje za Hrvate. Po Dalmaciji je vse napeto.

Po Italiji se vrše po raznih mestih hrupne, protiavstrijske demonstracije. Na tisoče ljudstva demonstrira proti Avstriji, ker je bilo nekaj laških visokošolcev v Inomostu nekoliko od nemških dijakov natepenih. Po ulicah sežigajo avstrijske zastave. — Res prijetne zavezničke imamo!

V čolnu v Avstralijo se meni prepeljati iz Londona v juniju baron M. E. Waron, doma iz Avstralije. Čoln je dolg 360 metra in je nalač za to pot konstruiran ter tako zavarovan, da se nikakor prevrni ne more. Baron je že več tako drznih voženj naredil. Kot 20 letni mladenič se je sam prepeljal iz Neufundlandije na Angleško v majhnem čolnu.

Grozna nesreča na železnici. Na binkoštno nedeljo zvečer okoli 10. ure dogodila se je na železnici med Tržičem in Devinom strašna nesreča. Padel je namreč pod vlak neki gospod in ga je vlak grozno razmesaril. Njegovo truplo našli so, ko so vstavili vlak, prezrano čez polovico ter glavo popolnoma zmečkano. Zgodilo pa se je baje tako-le: Omenjeni gospod odpeljal se je v nedeljo zvečer iz Gorice proti Trstu z vlakom, ki odhaja iz Gorice ob 8.38 min. zvečer. Opomniti je treba, da so bili ta dan vsi vlaki prenapolnjeni z izletniki, vračajočimi se v Trst in na druge kraje, iz Gorice, kakor tudi iz drugih furlanskih mest in krajev. Iz-

letniki pa so se čez dan dobro najedli in še bolj napili, tako, da je v vseh železniških vozovih vladal strašen živžav. Kričali so, peli in žvižgali po vozovih, tako, da je bilo za treznega človeka prava muka, voziti se s takimi ljudmi. H kričanju in k petju pri-družilo se je v vozu, v katerem se je vozil omenjeni gospod, tudi hreščanje močne harmonike. Gospod ni mogel več prenašati tega hrupa, izstopil je iz kupeja na hodnik ter hotel prestopiti v drugi voz, misleč, da je drugi voz tako združen s prvim, kakor je to navada pri sedanjih modernih vozovih s hodnikom. Ker je bil pa drugi voz jeden iz-med starih vozov, bilo je med njim in med prvim vozom nekoliko praznote, in skozi to praznoto padel je nesrečnež pod vlak. Njegov krik je slišal sprevodnik, ki je dal takoj znamenje, da se je vlak ustavil, ali bilo je prepozno, kajti šlo je med tem časom čez nesrečnež že nekaj vozov, tako, da so ga našli, ko se je vstavil vlak, v onem stanu, kakor smo že prej zgoraj omenili. Sodna komisija, ki je prišla okoli jedne ure popolnoči na lice mesta, je našla pri pokojniku denarnico z denarjem, zlato uro z zlato verigo in več vizitnic. Prepričala se je kmalu, da je nesrečnež g. dr. Karol Heinzel, očesni zdravnik iz Trsta. Pokojni dr. Heinzel je spremjal, kakor je zdaj znano, svojo soprogo, ki mu je pred kratkim časom povila prvega sinka, v soboto v Solkan, kjer je najel neko vilo za poletni čas. Dr. Heinzel je prišel šele pred nekaj leti v Trst in se je nastanil tam kot očesni zdravnik. Ker je bil jako spretin in je bil poleg tega tudi jako veden in ljubezljiv, pridobil si je v Trstu splošno spoštovanje in je imel tudi vse polno dela. Klicali so ga prav pogosto tudi v Gorico in je bil posebno dober prijatelj g. dr. Rojica. Pred nekoliko leti poročil se je v Trstu z gdc. Emo Conciani, ki mu je, kakor smo omenili poprej, pred kratkim časom povila sinka. Ta nesreča napravila je globok vtis na vse one, ki so pokojnika poznali.

Pravljica o Resnici. V nebesih so imeli velikansko slovesnost, ne vem, kaj je že bilo, a to vem, da je bilo nekaj izvrednega. Poleg ogromne neštete množice svetnikov in svetnic ter angeljev vseh deveterih korov prišle so k tej slavnosti vse čednosti in kreposti. Junaška Vera se je postavila poleg mogočne Ljubezni, ljubezljiva Krotkost stopala je zraven tako malo poznane

Hvaležnosti in tako dalje, kdo bi jih vedel vse našteti! A predno se je pričela slavnost, je eden nadangeljev še enkrat pregledoval, je-li vse v redu. Pa ni bilo. Nekoga je manjkal. Čudno, da v nebesih kdo zamudi! To se sme primeriti samo na zemlji kje, in še tam ni lepo, a v nebesih? Ne, kaj takega se še ni pripetilo! »Kje je hčerka božja, Resnica?« slednjič zaklice nadangelj. »Ako nje ni, ne smemo in ne moremo pričeti.« Vse se spogleduje in gleda krog sebe, kje da je Resnica. Kar se zasliši droben, slab glasek. »Tukaj sem.« Gredo za glasom in tam v kotu leži Resnica, pa, za božjo voljo, kakšna je! Umazana, raztrgana, raztepena, vsa v ranah in oteklinah. »Kaj se ti je zgodilo?« povprašujejo jo sočutno. »Peljite me h gospodu Bogu,« poprosi revica. Skoro bi se je bil ustrašil Bog, ko jo privedejo predenj, smilila se mu je. »Kaj vidim? Hčerka moja, Resnica, pa taka? Kaj nisem ukazal ljudem tam doli: »Ljubite Resnico, hčerko božjo?« »Vem, kako se ti je godilo, a povej, da tudi slišijo drugi.« In Resnica uboga začne pripovedovati: »Slabo se mi je godilo na zemlji, prav slabo. Kamor-koli sem prišla, povsod so me zapodili. Veliki gospodje in mogočnaki sveta so se me grozno bali, nihče jim ni smel govoriti, kakor sem ga jaz naučila, če ne je zgubil glavo ali pa vsaj službo. In če sem stopila prednje še v tako lepi obleki, rekli so, da sem grda, surova, neolikana, žaljiva in zapodili so me, poklicali pa v svojo službo Laž. A tudi prosti, nizki me niso marali, dejali so, da je prehuda sužnost, ako mene ubogajo, oni da hočejo biti prosti, in Laž jim jo obetala prostost, in morala sem iti. A branila sem se, zato pa se mi je tako hudo godilo. Tisti, ki so se prilizovali mogotcem, in oni, ki so pri ljudstvu iskali hvale in priznanja, so me zatajili, mojo lepo obleko so mi vzeli po sili, vanjo oblekli Laž, njen oblačilo pa meni nadeli. In marsikdo ni vedel, pri čem da je. Zaradi mene so ljudi morili na vse načine in jih vklepali v verige, in kmalu me ni nihče več hotel poznati in sprejeti. Tudi v posta-

vah nisem imela dosti prostora, ker so tudi tu zlasti po nekaterih deželah mi zavijali vrat nekaterim izvoljenim na ljubo. Knjige in časopisi, ki so mene branili, leže v prahu in pozabljenoosti, nihče jih ni maral. Umetnost tudi ne mara več zame. Kadar so me zagovarjali pridigarji in me priporočali, so si ljudje ušesa tiščali in bežali pred meno. Samo otroci so me še nekoliko cenili zaradi nedolžnega srca. Da, prislo je tako daleč, da sem smela biti le še v družbi pijancev, tam me niso preganjali. A tu vendar zame ni dostojen prostor, in zato sem prišla v nebesa nazaj, a tam v kotu pri vratih sem omagala. To je moja povest. In od tedaj pride Resnica le po redko z nebes in na svetli dan. Redka je in skoro nepoznana. Šopirijo se pa Laž in Zmota ter Sleparsvo in Lokavost, bujno poganja njih veter in vdušila bo skoro vso srečo, poštenost in blagostanje, ako spet kmalu ne nastopi Resnica združena s Srčnostjo, a tudi s Previdnostjo.

Za pogorelce v Slov. Gradcu so darovali slovenskemu podpirальнemu odboru p. i.: Dr. Juro Hrašovec v Celju 40 K, Posojilnica v Celju 200 K, Hranilino in posojilno društvo v Ptaju 100 K, dr. Jurtele 10 K, Lončarec & Havelka 5 K, D. Zupančič 5 K, J. Zelenik 10 K, V. Bežjak 1 K, dr. Stuhec 2 K, J. Muršec 1 K, M. Lorber 1 K, A. Pintarič 2 K, Železnik 1 K, J. Peteršič 1 K, F. Skuhala 1 K, Planinšek 2 K, dr. Brumen 5 K, J. Slavinec 1 K, dr. Čuček 3 K, S. Ozgan 2 K, dr. Horvat 5 K, J. Kaukler 2 K, M. Cilenšek 5 K, Neimenovan 2 K, Kolarč 20 vin.; vti iz Ptaju.

Nadalje so darovali še sledeči učenci na deželnini viničarski šoli v Mariboru: Jožef Voloj od Sv. Bolzenka pri Ormožu 1 K, Alojzij Ostruh iz Ruš 1 K, Ljudevit Fluher od Sv. Petra pri Mariboru 1 K, Jožef Volfsinger od Sv. Lenarta v Slov. gor. 1 K, Matevž Lukman od Sv. Bolzenka pri Ormožu 1 K, Neimenovan iz Ponikve 1 K, Neimenovan iz Črešnic pri Vojniku 40 h, Ignac Vijaško od Sv. Lenarta v Slov. gor 40 h, Janez Janežič iz Ormoža 40 h, Janez Kobale iz Slov. Bistrica 40 h, Jožef Zidarič iz Ormoža 40 h, Matija Solobir iz Planine 40 h, Martin Pungerl iz Sevnice pri Mariboru 40 h, Franc Kraner, oskrbnik 10 K.

Loterijske številke
Gradec 6. junija: 55, 40, 57, 88, 48.
Dunaj 6. junija: 1, 34, 64, 36, 86.

Društvena naznanila.

- Dne 14. junija: »Katol. bračn. društva v St. Juriju ob juž. žel.« veselica v prostorih gosp. Al. Nendl s tamburanjem, petjem in gled. predstavama.
 • • • »Kmet. bračn. društva v Hajdini pri Ptaju« gled. predstave s petjem, tamburanjem na prostem pri cerkvi. Začetek ob 3. uri.
 • • • »Bračn. društva na Dobrni pri Celju« občni zbor »Dekliške zvezze«, govor in gled. igra. Začetek ob polu 4. uri popol.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.
Najmanja objava 45 vin.

Vsaka beseda stane 2 vin.
Večkratna objava po dogovoru.

Proda se.

Hiša z gospodarskim poslopjem, vrtom za zelenjavno, studencem in $\frac{1}{4}$ oralom njive, se po ceni proda v Radvanjski ulici št. 51, Novavas pri Mariboru.
281 6-3

Nova hiša v Mariboru s 6 stanovanji in celo hišno pripravo, na prijetnem prostoru z letnim dobičkom 500 gld. se proda po zelo nizki ceni. Naslov pove upravištvu.
212 8-7

Dva parcelirana stavbišča v Du-hatschstrasse v Mariboru, m² po 4-5 gld. se proda. Naslov pri upravn. 255 6-5

Lepo posestvo, dva nova poslopja, lep sadonosnik, 2 orala zemlje, se proda za 8000 K v Spod. Poberžah štev. 75 in 76 pri Mariboru. 288 3-3

Lepo posestvo, vrt za zelenjavno, sadonosnik in gozd, vsega skupaj okoli 8 oralov, se proda za 10.000 K v Spodnjih Poberžah št. 46 pri Mariboru. 287 3-3

Mala, lepa hiša z velikim vrtom je po ceni na prodaj. Vpraša se naj v go-stilni Reibenschuh na Poberžah pri Ma-riboru. 282 3-3

Dobro ohranjeni šivalni stroj za čevljarje se jako po ceni proda pri hišnem oskrbniku na glavuem trgu v Mariboru. 292 2-2

Prodaja posestva na Pobrežju pri Mariboru, 5 johov doraščenega gozda,

sadovnjaka s hišo in gospodarskim poslopjem v dobrem stanu. Hiša ima 4 sobe, kuhinjo s štedilnim ognjiščem, klet itd. Cena 4000 gld., 1500 takoj, drugo se lahko po dogovoru v obrokih izplača. — Pojasnila daje Franc Selinšek, tržaška cesta št. 59, Maribor. 314 1-1

Lepa kmetija, blizu cerkve in okrajne ceste, je iz proste roké na prodaj. Hiša je zidana in z opeko krita, gospodarsko poslopje je zidano in s slamo krito. H kmetija spada precej dobro obdelanih njiv, veliko travnik z dobro, sladko kromo, imenitnih pašnikov, lepih gozdov in dvojni dobro obdelanih goric; tega posestva je v stari meri kakih 45 johov. Na vseh teh posestvih stoje štiri hiše in pa tudi 20 glad živine z vso gospodarsko opravo, kakor: vozovi, plugi, brane itd. Ta kmetija je na prodaj le do polovice meseca junija. Kupna cena je nizka in ugodna. Kje, pove upravištvu. 302 1-1

Koslavska dobra ruda. Kdo potrebuje mlinski kamen, drobnega, srednjega, debelega, naj se ustmeno ali pa pismeno oglasi pri Francu Lukovnjak v Okoslavcih pri Radgoni, kamnov je dosti izgotovljenih. Veznina stane 1'80 gld. 312 2-1

Posestvo se proda z 2 hišama, stavbiščem in vsemi priteklinami. Vpraša se pri lastniku g. Karolu Koren, Razvanje št. 14 pri Mariboru. 305 2-1

Posestvo Josipa Wein v Strihovcu pri St. Ilju v Slov. gor. se tako proda pod ugodnimi pogoji; ono obsegata 5 do 6 johov, polovica je vinograda, polovica pa sadovnjaka, polja in travnikov, hiša je še skoro nova, ima 5 sob, kuhinjo s štedilnim ognjiščem, shrambo za jedila, klet in verando. Pripravno za letovišče. 10 minut od postaje St. Ilj. Pismene ponudbe na lastnika Jos. Wein, Puntigam pri Gradcu.

— Proda se mlin na valarje z okoli 5 johov njiv, travnikov in sadovnjaka. Mlin je novo opravljen, hiša skoro nove. Proda se pod tako ugodnimi pogoji. Oddaljen je 10 minut od postaje St. Ilj v Sl. gor. Pismene ponudbe na Jos. Wein v Puntigam pri Gradcu. — Posestvo v Strihovcu pri St. Ilju v Slov. gor. Jos. Wein, 10 minut od postaje St. Ilj, okraj Maribor, se proda z okoli 10 johov njiv, travnikov, sadonosnika in gozda; novo predelan vinograd. Vse to re pod tako ugodnimi pogoji proda. Pismene ponudbe na J. Wein v Puntigam pri Gradcu. — Dalje se proda hiša z gospod. posljem s 4 do 5 johov njiv, travnikov, sadovnjaka in vinograda po nizki ceni. Kupi se lahko z zgoraj omenjenim posestvom. 315 2-1

Proste službe.
Krojaški pomočnik se sprejme tako pri Simonu Mayer v Kamnici pri Ma-riboru. Dele stalno. 299 1-1

Oskrbnik, 23 let star, prost vojaščine, ki je absoluiral spod. gimnazijo in kmetijsko sredno šolo išče službe. F. Suchy, Medlešice. Češko. 291 2-2

Pekovskega učenca, močnega in pridnega ssprejme Jožef Štolzer, pek v Čakovcu. Pojašnila daje tudi Jakob Zadravec v Središču. 311 1-1

Kovaškega pomagača, pridnega in izurjenega, sprejme takoj Matej Bregant, kovač v Drahevsi, pošta Hoče-Slivnica. 310 1-1

Poštena, zvesta oskrbnica in kuvarica, večna poljedelstva, išče službe v kako župnišče. Naslov pri upravištvu.

V pisarno želi priti do 1. julija mladenički je dovršil nižjo gimnazijo ter ima lepo pisavo. Naslov pri upravištvu. 304 3-1

Razno.

Odgovor na vprašanje „Kako je ravnati s požeblimi trtami?“ in še mnogo drugih koristnih vinogradnih nasvetov najde viničar v knjiki »Vinogradniki, čuvajte vinsko trto!“ ki se dobi za 50 v pri nje pisatelju A. Kosi-ju v Središču in pa pri knjigaru Islingu v Mariboru.

Razglas.

Podpisana c. kr. okrajna sodnija daje na znanje, da se je v zapuščinski zadevi za rajnim Janezom Vrisk, posestnikom v Straničah, dovolila prostovoljna sodnijska dražba zapuščinskih premakljivosti na 2348 K 35 v cenjenih reči in sicer: živina, gospodarsko orodje, krma, pohištvo, obleka itd. izvršitev se je določil dan na

**15. junija 1903 od 9. po 12. ure dopoldne in od
1. do 6. ure popoldne**

na lieu mesta s pristavkom, da se bodo navedene reči oddale tudi pod izklicno ceno.

300 1-1

C. kr. okrajna sodnija v Konjicah, oddel. I.,
dne 29. maja 1903.

Oklic.

Prostovoljna sodnijska prodaja premičnin in vina.

C. kr. okrajno sodišče v Ljutomeru daje na znanje: V zapuščini po dne 18. februarja 1903 v Ljutomeru umrlem dekanu Ivanu Skubala se bodo v župnijskem poslopju v Ljutomeru **dne 15. 16. in 17. junija 1903 od 8.—12. ure dopoldne in od 2.—7. ure popoldne** premičnine, kakor: pohištvo, raznovrstno poljsko orodje, kola, zrnje, 2 konja itd. v cenilni vrednosti po 3883 K, dalje okoli 90 polovnjakov vina v cenilni vrednosti po 8354 K 82 v javno s tem pristavkom prodale, da se bodo te premičnine samo za ali čez cenilno vrednost proti takojšnjemu plačilu in takojšnji odstranitvi najvišjemu ponudniku izročile. — **V pondeljek, dne 15. junija** se bode začela prodaja pohištva poljskega orodja.

C. kr. okrajna sodnija Ljutomer, odd. I.,
dne 5. junija 1903. 307 1-1

— Slovenska tvrdka! —

Alojzij Horvat

kamnoseški mojster ✕ ✕
✖ v Račjem pri Mariboru

— priporoča — 22 12-6

nagrobne spomenike

razne velikosti po najnižjih cenah.



Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta štev. 12

priporoča svojo veliko zalogu

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stršev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posede tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štirje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroku železne trgovine spadajoče predmete.

— Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. —

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Kovačija

s stanovanjem in z nekaj potrebnim kovaškim orodjem na Spodnjem Bregu pri Ptaju se da pod tako ugodnimi pogoji na več let. — v najem. — Kovačka obrt obstoji v tej hiši že čez 25 let s prav dobrim uspehom. — Najemnina se izve pri lastniku Francu Kukovez, ključavnici v Ptaju, Fabriške ulice št. 9. 295 3-2

Vabilo

na

III. red. občni zbor

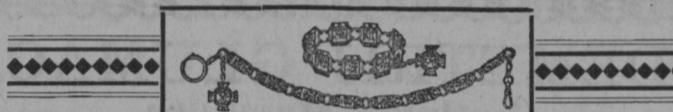
Kmetijske zadruge za Slov. Gradec in okolico, kateri se bo vršil v nedeljo 14. junija t. l. ob 3. uri popoldan v lastnih prostorih »Narodnega doma«.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobritev letnega računa za l. 1902.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Dopolnilna volitev načelstva.
5. Dopolnilna volitev nadzorstva.
6. Sprememba pravil.
7. Slučajnosti.

Načelninstvo.

Od škofijstva dovoljeno! — Se lahko da blagosloviti!



Šestinka prave velikosti. — Postavno zavarovano.

Verižice in zapestnice :

+ + + + s križevim potom

(Na verižici in zapestnici so vtisnjene vse postaje križevega pota) lepo, ukusno izdelane. Cena: pozlačene K 2:50 s poštnino vred, iz argentina (kakor srebro) K 1:90. — Razpošilja se le, ako se dotična sveta vpošlje z naročilom.

Priporoča in razpošilja edina založba na Spod. Štajerskem

tiskarna sv. Cirila
Maribor, Koroška cesta 5.

A. PINTER

v Slovenji Bistrici

ima še nekaj novih bakrenih dobroh brizgalnic za vinogradnike, katere se polovico pod ceno prodajo, kakor veliko najboljših kos, vitrijol (galica), gumi za požlahtenje trt, koščeni in drugi prašek za domača živilo, svinje itd. kakor vsako drugo blago, priporoča celemu Slovenjebistiškemu okraju.

303 2-1

Službo

organista in
cerkvenika

ali pa

občin. tajnika

kakor tudi oboje skupaj išče tridesetleten, oženjen mož z izvrstnimi spričevali. — Tozadevna pisma se blagovolijo poslati na upravnštvo.

286 3

Vizitnice

vsakojake vrste
priporoča

tiskarna sv. Cirila.

